

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobkyně: **DOVRA spol. s r.o.**, se sídlem Mírové náměstí 21/20, Hlučín, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2016, č. j. OD 635/16-2/67.1/16193/Li KULK 59648/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 11. 2017, č. j. 30 A 104/2016 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč** a přeplatek na soudním poplatku za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**. Částka v celkové výši **10 000 Kč** bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 1. 6. 2016, č. j. OD/16/17985/AZD, č. j. spisů: OD/16/1773 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

[2] Prvostupňovým rozhodnutím byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což jí byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Správního deliktu se měla dopustit tím, že porušila § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatelka motorového vozidla tovární značky Škoda, RZ X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích

stanovená tímto zákonem. Řidič uvedeného vozidla, jehož totožnost není správním orgánu známa, dne 13. 1. 2016 v 10:57 hodin na pozemní komunikaci v obci Radvánovice, na silnici I/35 v úseku 50°33'1,2766"N, 15°12'53,1836"E - 50°33'7,4019"N, 15°12'46,1396"E GPS, směr Turnov, při řízení uvedeného vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem typu MUR-07, v. č. MUR005/2013, naměřena rychlost jízdy 63 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h tedy byla naměřena nejnižší skutečná rychlost jízdy 60 km/h, čímž řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Obdobně platí i § 37 s. ř. s. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatelka prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námítky, nelze ve svém důsledku projednat.

[4] Kasační stížnost nesplňovala náležitosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Usnesením ze dne 20. 12. 2017, č. j. 9 As 444/2017 - 12, vyzval soud stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost doručenou zdejšímu soudu dne 19. 12. 2017 o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu. Současně ji poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji dle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání. Uvedené usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelky dne 21. 12. 2017.

[5] Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti uplynula dne 22. 1. 2018 (§ 40 odst. 2, věta první, s. ř. s.), aniž by stěžovatelka kasační stížnost doplnila. Stejně tak v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty nepožádala o její prodloužení.

[6] Jelikož neměla kasační stížnost při jejím podání všechny náležitosti, musely být tyto náležitosti doplněny v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byla stěžovatelka vyzvána k doplnění svého podání. Jen v této lhůtě může stěžovatelka rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[7] Pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s., tedy soudní řád správní v řízení o kasační stížnosti zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty dle § 106 odst. 3 s. ř. s. Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, mimo jiné uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

[8] Kasační stížnost tedy nadále postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatelka nevyhověla výzvě soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání odmítl.

pokračování

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož byla kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce k rukám jejího zástupce. Shodně vrací i přeplatek na soudním poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Lhůta k vrácení soudního poplatku a přeplatku na poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona, dle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu